

Forfatter: Ibsen, Henrik

Titel: BREV TIL: Hegel, Frederik Vilhelm FRA: Ibsen, Henrik (1880-02-15)

Citation: Ibsen, Henrik: "BREV TIL: Hegel, Frederik Vilhelm FRA: Ibsen, Henrik (1880-02-15)", i *Frederik V. Hegel - Et mindeskrift (2. bind)*, FR. Bagges Kgl. Hof-Bogtrykkeri, s. 345. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001652518-000-shoot-L0016525180000210.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Frederik V. Hegel - Et mindeskrift (2. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

München, den 15. Februar 1880.

Kære herr justitsråd Hegel!

Tilgiv at jeg først nu svarer Dem angående den urimelige historie, som fru Collett har givet tilbedste i Aftenposten.

At hun i 1872 under opholdet i Dresden anmodede mig om at være mellemand mellem Dem og hende, ved at sende Dem hendes manuskript og udtale mig derover, forholder sig ganske rigtigt, ligesom jeg også under henvisning til at Erik Bøgh jo havde påtaget sig at være hendes kommissionær, unddrog mig for denne ubehagelige forretning. Jeg kunde umuligt forstå fru Collett anderledes end at der kun havde mellem Dem og hende fundet en foreløbig aftale sted om at De først og fremst skulde få se hendes manuskript, hvilket De jo ikke kendte. Et par måneder senere berørte hun i et brev fra Rom at De da det kom til stykket ikke havde villet tage hendes bog i forlag. På hendes tilbagerejse fra Italien så jeg hende ikke; men i sommeren 1874 traf jeg hende i Kristiania og da fremstillede hun sagen omtrent således, som nu i Aftenposten. Endnu stærkere skete dette under hendes ophold i München 1876—77, og her var det jeg mindede hende om hvad der var passeret i Dresden, hvorover det kom til en voldsom scene imellem hende og mig idet jeg uforbeholdent sagde hende at jeg ikke tålte at denne sag og navnlig De i mit hus blev omtalt på den måde.

Hvad jeg her har sagt, står ganske tydeligt for min erindring; men det vilde være mig meget ubehageligt om s. 346 jeg skulde træde frem og vidne offentlig imod fru Collett betræffende ytringer, som hun ganske privat har fremkommet med indenfor mine fire vægge, og som jeg egentlig ikke var berettiget til at omtale for nogensomhelst, ikke engang for Dem. Jeg føler mig desuden ganske forvisset om at overfor fru Colletts påstande behøver Deres benægtelser ikke at støttes af noget vidnesbyrd fra tredjemand; Deres ord vil være nok, såfremt De virkelig finder det fornødent at svare på hendes avisartikel, der handler om alskens usammenhængende ting. Deres fremstilling af det virkelige forhold er jo i og for sig så aldeles indlysende, at ingensomhelst vil kunne falde på at drage den i tvivl. Men er det virkelig umagen værd at imødegå disse udgydelser af et irriteret sind? Under alle omstændigheder — kan De holde mig udenfor, så ser jeg det helst.

En stor glæde var det mig at erfare at et tredje oplag af »Et dukkehjem« allerede nu behøves. Dette år tegner jo til at blive et »kronår« for mig i pekuniær henseende. Idag havde jeg den fornøjelse at modtage det tilsendte eksemplar af 4de oplag af »De unges forbund«. Ved lejlighed tør jeg kanske bede Dem være så god at opgive mig, hvor store oplag der er tagne såvel af dette stykke som af »Kejser og Galilæer« for at jeg så nogenlunde kan vide hvor stærkt jeg tør trække på Dem; jeg kommer nemlig desværre i år til at bruge en hel del penge udenfor det sædvanlige, da Sigurd til sommeren skal sendes til Kristiania for at fortsætte sine studeringer der.

Forbindtligst tak for de tilsendte 1300 kroner. Jeg tør af beløbets størrelse slutte at herr Rasmussen altså har indbetalt de forhen omskrevne 300 kroner på honoraret for »Et dukkehjem«.

Med vore bedste hilsener til Dem selv og til Deres kære familie tegner jeg mig

Deres hjertelig hengivne
Henrik Ibsen.

P. s. Det modtagne nummer af Aftenposten tilbagesendes samtidigt med dette brev.

H. I.